

Zondag 25 November AD 2012

Gedachteniszondag

Protestantse Gemeente Heinkenszand

Voorganger: Ds. Werner Pieterse
Organist: Danny de Feijter
Ouderling van Dienst: Arda Verbrugge

Dienst van de voorbereiding

Intochtslied: Psalm 122

1. Hoe sprong mijn hart hoog op in mij,
toen men mij zei - de: 'Gord u aan
om naar des HE - REN huis te gaan!
Kom ga met ons en doe als wij!'
Je - ru - za - lem, dat ik be - min,
wij tre - den u - we poor - ten in,
u, Gods - stad, mo - gen wij ont - moe - ten!
Je - ru - za - lem, van ver aan - schouwd,
wel saam - ge - voegd en wel - ge - bouwd,
o scho - ne ste - de, die wij groe - ten.

2. Hoe zijn de stammen opgegaan!
Hier gingen ons de voeten voor
der pelgrims, die de HEER verloor,
hier, waar uw heilige muren staan!
Jeruzalem, dat ik bemin,
wij treden uwe poorten in
naar 's HEREN woord, om zijns naams ere!
Zo is het Israël gezegd:
hier zijn de zetels van het recht,
de troon, waar David zal regeren!

3. Bidt heil toe aan dit Vredesoord:
 dat die u mint bevredigd zij,
 dat vrede in uw wallen zij,
 gezegend zij uw muur en poort!
 Jeruzalem, dat ik bemin,
 wij treden uwe poorten in
 om u met vrede te ontmoeten!
 Om al mijn broeders binnen u,
 om 's HEREN tempel wil ik u,
 o stad van God, met vrede groeten.

Stilte

Onze Hulp

Drempelgebed

Zingen: *'Ik sta voor u in leegte en gemis'*

The image shows a musical score for a hymn. It consists of six staves of music in a single system. The key signature is three flats (B-flat, E-flat, A-flat) and the time signature is 2/4. The lyrics are written below the notes. The first line of music starts with a treble clef, a key signature of three flats, and a 2/4 time signature. The lyrics are: "1. Ik sta voor U in leeg-te en ge - mis, vreemd is uw naam, on-vind-baar zijn uw we - gen. Gij zijt mijn God, sinds men-sen-heu-ge - nis - dood is mijn lot, hebt Gij geen an-d're ze - gen? Zijt Gij de God bij wie mijn toe-komst is? Heer, ik ge-loof, waar-om staat Gij mij te - gen."

1. Ik sta voor U in leeg-te en ge - mis,
 vreemd is uw naam, on-vind-baar zijn uw we - gen.
 Gij zijt mijn God, sinds men-sen-heu-ge - nis -
 dood is mijn lot, hebt Gij geen an-d're ze - gen?
 Zijt Gij de God bij wie mijn toe-komst is?
 Heer, ik ge-loof, waar-om staat Gij mij te - gen.

2. Mijn dagen zijn door twijfel overmand,
ik ben gevangen in mijn onvermogen.
Hebt Gij mijn naam geschreven in uw hand,
zult Gij mij bergen in uw mededogen?
Mag ik nog levend wonen in uw land,
mag ik U eenmaal zien met nieuwe ogen?

3. Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Open die wereld die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw mens besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft –
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Gedachtenis van de overledenen

Gedachtenisgebed

Gedachtenis

*'Wij noemen hen die we het afgelopen jaar aan de
dood verloren. We roepen hun naam, waarmee zij zijn
gedoopt en door U, levende God zijn gekend.*

*Zo gedenken wij hen; vertrouwend dat U, HEER onze
God ons nabij bent tot voorbij de dood.*

Geen mens zal vallen dan in uw hand.'

We gedenken:

Jannes Cornelis Rinders

Cornelia Mulder

Hubrecht Eversdijk

María Vermare - de Wilde

Jacoba Sommeijer -van de Weele

Dingenis Wiskerke

Frederik Egbert Heuckelbach

Dingenis Hannewijk

Willem Karelse

Jan Kloet

Adriaan Jan Pekaar

Dingenis Hannewijk

Cornelis Ijzerman

Jakob Steketee2

Abraham Johannes Smits

Isabella Johanna Fossen- Noordhoek

Tijdens het orgelspel wordt iedereen uitgenodigd om een eigen kaars aan de Paaskaars aan te steken.

Orgelspel

Zingen: Gezang 273

1. Heer, her - in - ner U de na - men
van hen die ge - stor - ven zijn,
en ver - geet niet, dat zij kwa - men
langs de stra - ten van de pijn,
langs de we - gen van het lij - den,
door het woud der een - zaam - heid,
naar het dag en nacht ver - bei - de
Va - der - huis, hun toe - be - reid.

2. Heer, herinner U hun luistrend
wakker liggen in de nacht
en hun roepen in het duister,
de armzaligheid van hun kracht,
en wil zeer aandachtig lezen

in de rimpels van hun huid
de verscheurdheid van hun wezen,
en wis hunne zonden uit.

3

Die Maria hebt vergeven
en de rover aan het kruis,
laat de doden eeuwig leven
met U in het paradijs.
Heer, herinner U hun namen,
oordeel hen en spreek hen vrij,
en bedek hun schuld en laat hen
zitten aan uw rechterzij.

4

Waarheen zal de mens zich keren,
die, staand voor uw aangezicht,
uwe liefde moet ontberen
bij het eindelijk gericht?
Heer, zo Gij niet wordt bewogen
door het breken van zijn stem,
door de droefheid in zijn ogen,
is bij niemand heil voor hem.

Met de kinderen

Zingen (staande): Gezang 109: 1, 5 & 6

1. Hoor een heilig koor van stemmen,
staan-de aan de glazen zee,
hal-le-lu-ja, hal-le-lu-ja,
God zij glo-rie, zingen zij.
Me-nig-ten die geen kan tel-len,
als de ster-ren in hun glans,
psal-men zingend, pal-men dra-gend,
in de he-mel is een dans.

5

Nu omstraalt hen licht des hemels
en de levensbron ontspringt
waar zij juichen U ter ere
waar hun koor uw glorie
zingt.

Vrede is hun deel voor
immer,
liefde is hun eeuwig recht,
alle waarheid zal het winnen
en het blinkt van uw gezicht.

6

God uit God, eerste-geboren,
licht uit licht, o zonneshijn,
in wiens lichaam uitverkoren
heiligen slechts heilig zijn,
schenk ons leven uit uw
bronnen,
door uw adem aangeraakt
zingen wij tot Vader, Zoon en
Heilige Geest die levend
maakt.

Dienst van het woord

Gebed bij de opening van de Schrift

Lezing: Genesis 23: 1-6; 12-23.

Het leven van Sara was
honderd zeven en twintig jaar,
de levensjaren van Sara.

En Sara stierf in Kirjat Arba - waar nu Hebron is-
in het land Kanaän.

Abraham kwam daarheen rouw betonen om Sara
en hij huilde om haar.

Abraham stond op uit het aangezicht van zijn dode,

hij sprak tot de zonen van Chet en zei:

‘Vreemdeling, bijwoner ben ik bij u,
geef mij in eigendom een van uw graven
dat ik mijn dode kan begraven uit mijn aangezicht
vandaan.’

De zonen van Chet antwoordden Abraham en zeiden hem:

‘Hoor, mijn heer, naar ons,
een grootvorst van God in ons midden zijt gij,
begraaf uw dode in ons mooiste graf;
niemand van ons zal u zijn graf niet geven
om daar uw dode te begraven.’

(...)

Abraham wierp zich neer voor het aangezicht van het
Landvolk

en voor de oren van het Landvolk sprak hij tot Efron en zei:

‘Als gij toch naar mij zoudt horen.
Ik geef voor het veld de prijs in zilver,
neem het van mij aan,
dat ik daar mijn dode kan begraven.

Efron antwoordde Abraham en zei hem:

‘Hoor mij toch, mijn heer:
land voor vierhonderd stukken zilver
wat is dat tussen mij en u?
Begraaf uw dode!’

En Abraham hoorde Efron.

En Abraham woog het zilver voor Efron

waarover deze gezegd en gesproken had
voor de oren van de zonen van Chet -
vierhonderd stukken zilver, zoals die onder de kooplieden
in omloop zijn.

Zo stond het veld van Efron
bij Makpela tegenover Mamre -
het veld en de spelonk die daar is,
alle bomen die daar zijn in het veld
en in heel het gebed rondom -
zo stond het voor Abraham, door hem verworven
voor de ogen van de zonen van Chet,
van allen die gewoon waren bijeen te komen in de poort
van de stad.

Daarna heeft Abraham haar begraven, Sara, zijn vrouw,
in de spelonk van het veld van Makpela tegenover Mamre
- waar nu Hebron is -

in het land Kanaän

Het veld en de spelonk die daar is:
daar stond het voor Abraham, een eigen graf
van de zonen van Chet afkomstig.

Gezang 103: 1, 2

1. De hei - li - gen, ons voor - ge - gaan,
heb - ben hier niets ver - wor - ven,
maar zijn aan 't ein - de van hun baan
als vreem - de - ling ge - stor - ven.
Maar zij ge - loof - den dat Gods hand
die hen tot daar ge - leid had
in 't be - ter, he - mels va - der - land
een stad voor hen be - reid had.

allen:
Ge - pre - zen zij zijn naam!
Hij deed hen vei - lig gaan!
Komt, zin - gen wij te - zaam
met al - le hei - li - gen!

2. Zij trokken uit als Abraham,
door God de Heer geroepen
zonder te weten waar hij kwam,
om 't land van God te zoeken.
Zij zijn gestorven in zijn naam
en hebben niets geweten
dan dat Hij had gezegd: Ik schaam
mij niet uw God te heten.
Geprezen zij zijn naam!
Hij deed hen veilig gaan!
Komt, zingen wij tesaam
met alle heiligen!

I Korinthe 15:12-22

12 Maar wanneer nu over Christus wordt verkondigd dat hij uit de dood is opgewekt, hoe kunnen sommigen van u dan zeggen dat de doden niet zullen opstaan? 13 Als de doden niet opstaan, is ook Christus niet opgewekt; 14 en als Christus niet is opgewekt, is onze verkondiging zonder inhoud en uw geloof zinloos. 15 Dan blijkt dat wij als getuigen van God over hem hebben gelogen, omdat we verklaard hebben dat hij Christus heeft opgewekt – want als er geen doden worden opgewekt, dan kan hij dat niet hebben gedaan. 16 Wanneer de doden niet worden opgewekt, is ook Christus niet opgewekt. 17 Maar als Christus niet is opgewekt, is uw geloof nutteloos, bent u nog een gevangene van uw zonden 18 en worden de doden

die Christus toebehoren niet gered. 19 Als wij alleen voor dit leven op Christus hopen, zijn wij de beklagenswaardigste mensen die er zijn.

20 Maar Christus is werkelijk uit de dood opgewekt, als de eerste van de gestorvenen. 21 Zoals de dood er is gekomen door een mens, zo is ook de opstanding uit de dood er gekomen door een mens. 22 Zoals wij door Adam allen sterven, zo zullen wij door Christus allen levend worden gemaakt.

Gezang 103:3

3. Die van de aarde vrijgekocht
nu rusten van hun werken,
zij spreken en getuigen nog
om ons geloof te sterken,
dat wij omgeven door de wolk
de weg ten einde lopen,
één met het heilig trekkend volk
in liefde en in hope.
Geprezen zij zijn naam!
Hij doet ons veilig gaan!
Komt, zingen wij tesaam
met alle heiligen!

Verkondiging

Zingen: 'Nu nog met halve woorden'

1. Nu nog met hal - ve woor - den, hier en daar,
kij - kend in don - k're spie - gels, bij - na waar,
blij - ven wij vreem - den die zien en weer ver - ge - ten,
doen in den blin - de wat moet, maar on - ge - we - ten.
Dan, een - maal, wordt wat niet — be - staat: —
wij zul - len o - pen - gaan —
en zien en ho - ren, oog in oog,
van mens — tot mens ver - staan.

2. Weten voorbij aan alle angst en schijn,
en liefde, liefde zal geen woord meer zijn.
Lichaam en zwijgen genoeg, en onze namen
rusten in licht_ als een leeuw en lam tezamen.
Nu nog verslaafd, dan waar en vrij,
ontketend, onverbloemd.
Nu nog in tranen, dan getroost
en met mijzelf verzoend.

Dienst van de gebeden

Collecte

Gebeden

Slotlied zingen: Gezang 124

1. Nu daagt het in het oosten,
het licht schijnt overal:
Hij komt de volken troosten,
die eeuwig heersen zal.

2. De duisternis gaat wijken
van de eeuwenlange nacht.
Een nieuwe dag gaat prijken
met ongekende pracht.

3. Zij, die gebonden zaten
in schaduw van de dood,
van God en mens verlaten
begroeten 't morgenrood.

4. De zonne, voor wier stralen
het nachtelijk duister zwicht,
en die zal zegepralen,
is Christus, 't eeuwig licht!

5. Reeds daagt het in het oosten,
het licht schijnt overal:
Hij komt de volken troosten,
die eeuwig heersen zal.

Zegen

*De aangestoken gedachteniskaars kunt u na de dienst
meenemen naar huis.*